

ἜΤΟΣ Β΄.

ἘΦΗΜΕΡΙΣ ΣΑΡΥΡΙΚΗ

ἌΡΙΘ. 100

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΔΕΥΤΕΡΑ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΓΑΞ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 25

Τιμή ἑτησίας συνδρομῆς προπληρωτέας διὰ μὲν τὸ Ἐσωτερικὸν δραχμαὶ νῆαι 12, διὰ δὲ τὸ Ἐξωτερικὸν 20.
Τὸ Γραφεῖον τῆς ἐφημερίδος, ἐπὶ τῆς οδοῦ Σταδίου ἀριθ. 14 ἀπέναντι τῆς Γενικῆς Πιστωτικῆς Τραπεζῆς.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 11 Ἰανουαρίου 1881.

Ὁ Ἀρμοδαῖος θυμᾶζει τὴν ἡρεμίαν τοῦ νοῦς φίλου τινὸς συναδέλφου, δυναμένου νὰ γράφῃ εἰς τοιαύτας περιστάσεις ἄρθρα φιλολογικὰ καὶ ποιητικὰ ὡς τὸ γραφέν εἰς ἀπάντησιν τοῦ K. Reinach. Ὅρισμένην ἔννοιαν βεβῆως μάτην ἤθελέ τις ζητήσῃ εἰς τὸ φιλολογικὸν τοῦτο γύμνασμα, ἀλλ' αὐτὸ δὲ εἶναι τὸ μᾶλλον περιττὸν εἰς τὰ προδικὰ γυμνάσματα, τὰ ὅποια καθ' ἑκάστην φύονται ὑπὸ τὴν μορφήν ποιημάτων, πανηγυρικῶν, ἐπικηδείων, πολιτικῶν διατριβῶν, κτλ. εἰς τὴν κλασικὴν ταύτην γῆν τῶν λόγων. Προτιμώτερον ἦτο, πιστεύομεν ἡμεῖς οἱ ἐκ τοῦ Ἄδου, ἐὰν ὅλοι αὐτοὶ οἱ ποιηταί, οἱ ῥήτορες, καὶ οἱ πικροειδεῖς δικτριβογράφοι, ἀφοῦ καὶ καλὰ καὶ σώναι θέλουσι νὰ μυριζοῦν χάρτην καὶ ν' ἀκούωνται, ἐὰν, λέγομεν, ἐδημοσίευσον μελέτας ὅσον δύνανται αὐτοῖς περὶ τῶν ἀντικειμένων ἀναγομένων εἰς τὴν ὀργάνωσιν, εἰς τὴν ἐκπίδευσιν, εἰς τὴν ὑγίειν, εἰς τὴν ἐπιμελητείαν τοῦ στρατοῦ, εἰς τὰς πρακτικὰς ἀνάγκας μας ἐν γένει, terre à terre. Ἄς μᾶς ἐπιτρέψωσι δὲ τινὲς συναδελφοί, οὐχὶ διαβόλοι ἀλλ' ἐφημεριδογράφοι, νὰ τοῖς παρατηρήσωμεν, ὅτι ψέγοντες τὸσφ πικρῶς τὸν ὑπερβολικὸν ζῆλον τοῦ ἀξιοτίμου Δημάρχου ἀναγγεῖλλαντος ἀπανταχοῦ τὴν ἀνεύρεσιν τῆς Ἀθηνᾶς, λησμονοῦσι ποσάκις αὐτοὶ περιέπεσαν καὶ περιπίπτουσι καθ' ἑκάστην εἰς τὸ αὐτὸ νεανίσμα, πιστεύοντες σπουδῶς, ὅτι τὰ μεγάλα

ἔθνη τὰ ἐκπροσωποῦντα τὴν δύναμιν καὶ τὸν πολιτισμὸν ἐν τῷ κόσμῳ σήμερον, ὀφείλουσι νὰ καθυποβάλλωσι τὰ συμφέροντα αὐτῶν μέχρι καταστροφῆς τῶν εἰς τὰς ἀξιώσεις ἡμῶν ὡς ἀπογόνων τῶν ἀρχαίων, ὡς ἐὰν ἡ καταγωγὴ αὕτη δίδει τοῖς σημερινοῖς Ἕλλησι τὸ ἐλάχιστον δικαίωμα εἰς τὴν ὑπὸ τὸν ἥλιον ὑπαρξίν, ἐν ᾗ περιπτώσει δὲν ἔχουσι τὰ δέοντα πρὸς τοῦτο προτόντα. «Ἕλληνας ἄει παῖδες ἐστέ», ἀνεπῶλει ἐσχάτως εἰς τῶν συναδέλφων, καὶ εἶχε μέγα δίκαιον. Δυστυχῶς οἱ σημερινοὶ παῖδες Ἕλληνας πολλοῦ γε καὶ δεῖν ἔχωσι τὴν χάριν τῶν κακοηθεστάτων μὲν ἐκείνων καὶ ἀρκούντως μωρῶν καὶ φλυᾶρων, ἀλλ' οὐχ ἦτον χαρισστάτων ἀρχαίων παιδῶν.

Ἄς μᾶς συγχωρήσουν οἱ φίλοι ἀναγνώσται, διὰ τὰς συχνὰς μᾶς μεμψιμοιρίας, καθόσον ἡμεῖς οὐδέποτε ἠθελήσαμεν νὰ λάβωμεν μέρος, οὔτε νὰ πληρώσωμεν τὴν συνδρομὴν μᾶς εἰς τὸν μέγαν Ἐθνικὸν Σύνλογον τοῦ Ἀμοιβαίου Θανμασμοῦ.

